

[Anne Grete Holmsgård]

nervøse, vi har ikke noget som helst med ideologi oppe i ærmet, vi ønsker at investere på nøjagtig de samme præmisser som en hvilken som helst anden privatkapitalistisk virksomhed, vi ønsker ikke at drive ideologi, vores tanker går virkelig ikke videre. Og det synes jeg selvfølgelig er dødsensdeprimerende. For det, der skal til, hvis man skal ud af denne økonomiske krise, uden at det bliver på bekostning af lønarbejderne, er en helt anden måde at investere på end den, der kører her. Det er da nok muligt, at lidt flere risikovillige midler vil blive investeret i det private erhvervsliv, hvis man åbner for de ting, der står i lovforslaget, men hvad så? Vil det overhovedet have nogen gavnlig indflydelse på beskæftigelsen? Ja, det håber regeringen måske, men den ved faktisk ikke noget om det, og den har altid været dødsensuvillig til at diskutere forholdet mellem investeringer og beskæftigelse. Det er jo billigere for virksomhederne bare på lidt længere sigt at investere i ny produktion, i ny teknik, end at investere i arbejdspladser, så når vi har forsøgt at diskutere det, hvad sker der faktisk så? Så har regeringen lukket øjnene og sagt, at den har en tyrkertro på, at dens politik faktisk fremmer beskæftigelsen på lidt længere sigt. Ja, selv når regeringens egne økonomer kommer med beregninger og vurderinger af, hvordan arbejdsløsheden vil stige de næste par år, siger statsministeren heroppefra: ja, det har de ret til at mene, men det tror jeg altså ikke på. Men beklageligvis forsøger hverken statsministeren, eller industriministeren for den sags skyld, nogen sinde at dokumentere, hvad det egentlig er, de hænger deres hat på, hver gang de siger: det går fremad, venner, bare vent, så ruller det, som det skal!

Ud over dette og ud over, at man selvfølgelig kan føre en længere principiel debat om, hvad der så skal til, når det her ganske givet ikke hjælper en snus på beskæftigelsen, har jeg nogle enkeltpunkter, som jeg godt vil hvide frem.

I den pensionsbeskatningslovgivning, der blev lavet sidste år, fritog man jo aktieinvesteringer og investeringer i indeksobligationer for beskatning, og alt andet lige betyder det, når man her går ind og ændrer lovgivningen og dermed motiverer pensionskasser og forsikringselskaber til at investere i aktier, at staten får mindre ind i kassen gennem

pensionsbeskatningsloven, end den ellers ville have fået, for disse investeringer går uden om beskatningen, og det betyder selvfølgelig, at man får en negativ påvirkning af statens finanser, når nu den lovgivning, man vedtog engang, er lavet så skrupskør, at man har undtaget nogle bestemte områder.

For det andet må man vel også sige, at det her ikke kan undgå at have en negativ indflydelse på obligationsrenten. Det kommer selvfølgelig an på, hvor meget der bliver investeret inden for erhvervsvirksomhederne, men alt andet lige betyder det faktisk, at når man kanalisere ressourcerne derover, vil det have en negativ indflydelse på obligationsrenten og dermed også på priserne inden for nybyggeriet, som jo ellers er det, regeringen siger er et af de væsentligste områder, som der er ny beskæftigelse i.

For det tredje burde man vel nok diskutere, hvad der overhovedet er årsagen til, at man har så store midler opsparet inden for pensions- og forsikringselskaber. Det er jo grundlæggende, at vi har en folkepension, som er så lav, at mange mennesker har valgt – dels i kraft af skattefritagelsen i forbindelse med pensionsopsparing, dels fordi de kunne se, at det formentlig gik grueligt galt for dem på længere sigt, hvis de ikke lavede en eller anden privat pensionsopsparing – at kanalisere deres midler derover, og så sidder man nu og jonglerer med, hvor man skal motivere disse pensionskasser og forsikringselskaber til at investere henne. Men de folk, der egentlig har lagt pengene på bordet, får aldrig en pind indflydelse på, hvor der bliver investeret henne eller med hvilket formål.

Inge Krogh (KrF):

De foreliggende lovforslag giver forsikringselskaber og pensionskasser øget mulighed for at investere i erhvervslivet. Der er grænser for, hvor stor en del af pensionskassernes kapital der kan anbringes i et enkelt selskab, der er grænser for, hvor stor en del af aktierne i en erhvervsvirksomhed en pensionskasse kan eje, og der er tilsyn, der skal kontrollere, at der ikke kommer for dominerende en indflydelse på erhvervsvirksomhederne fra pensionskasser og forsikringselskaber.

Vi vil se med velvilje på forslagene i udvalget.